

Τριώδιον

Τῇ Τετάρτῃ Α΄ Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μηναιὸν - ΤΗΙ ΙΔ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας Α΄ Ἑβδομάδος 2019
ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Τοῦ Τριωδίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιάς, βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν

πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιάς, βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σέ τὸν κλιναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σέ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ὡν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὡς ὠράθη Χριστέ.

Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Φεγγοβόλους ὑμᾶς, ὡς ἀστραπὰς εἰς πάντα Κόσμον, Ἰησοῦς ὁ νοητὸς ὄντως ἥλιος ἐξαποστείλας, ἀπεμείωσε ταῖς λαμπρότησι, τοῦ ὑμῶν ἐνθέου κηρύγματος, πλάνης τὸ σκότος, θεόπται Απόστολοι, καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ, τῆς ἀγνωσίας κεκρατημένους πονηρῶς, ὅνπερ ἐκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄. Ὡς ὠράθη Χριστέ.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἀρετῶν Ἡλιοῦ, προσεπιβὰς ἄρματι θείῳ, τῇ νηστεία λαμπρυνθεὶς ἀνεφέρετο, ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ οὐράνιον. Τοῦτον ζήλωσον, ταπεινὴ ψυχὴ μου καὶ νήστευσον, πάσης κακίας, καὶ φθόνου καὶ ἔριδος, καὶ τρυφῆς ἀπορρεούσης, καὶ ἐνεδόνου, ὅπως ὁδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς, διαιωνίζουσας, τῆς γεέννης ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ. Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπόστολοι θεῖοι, τοῦ Κόσμου θερμότατοι πρεσβευταί, καὶ τῶν ὀρθοδόξων προασπισταί, ἔχοντες παρρησίας τὸ κράτος, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, δεόμεθα πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν Νηστειῶν, τὸν ἀγαθὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τὴν χάριν δεξώμεθα. Μεγαλοκήρυκες ἔνδοξοι, εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου.

Τοῦ Μηναίου --

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Νεύσει καὶ ἀγάπη, ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ, καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων, πλουσίως

ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Νεύσει καὶ ἀγάπη, ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ, καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων, πλουσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κόσμος, γεγωνὼς τῶν Μοναστῶν, ἠθροισας ἀνείκαστον πλῆθος, ὕμνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ, οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάλαι ὥς Ἡλίας ὑετούς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεία κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον, ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὅσιε, πάντως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σου τὴν ἔνθεον μνήμην, πόθῳ ἐορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στήσον τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, καὶ τὰς
τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδάλματα,
τέλεον ἐξάλειψον, τῶν ψυχοψθόρων παθῶν,
καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον
Κόρη, ἵνα μεγαλύνω σου, τὴν ἀγαθότητα·
σὲ γὰρ τῆς ζωῆς μου ἀπάσης, κέκτημαι
προστάτιν Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου
βοήθειαν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ
δοξάζει.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄.

Ψαλμός ΙΑ΄ (11).

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ
διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. Α΄, 24 - Β΄, 3

Εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν
ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα, καὶ ἔρπετά,
καὶ θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος, καὶ ἐγένετο
οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς
γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη, κατὰ
γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔρπετά τῆς
γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς
ὅτι καλὰ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ποιήσωμεν
ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ καθ'
ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς
θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ
πάντων τῶν ἔρπετῶν, τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς
γῆς. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον,
κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καὶ εὐλόγησεν
αὐτούς ὁ Θεός, λέγων· Αὐξάνεσθε, καὶ
πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ
κατακυριεύσατε αὐτῆς, καὶ ἄρχετε τῶν
ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ
πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν,
τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·
ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον
σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης
τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ
καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς
βρῶσιν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ
πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ
ἐρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ
πνοὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν
εἰς βρῶσιν. Καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ εἶδεν
ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε. καὶ ἰδοὺ,
καλὰ λίαν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο
πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη. Καὶ συνετελέσθησαν
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος

αὐτῶν. Καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς IB' (12).

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;
(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. Β', 1-22

Υἱέ, ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς, κρύψῃς παρὰ σεαυτῶ, ἐπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν· παραβαλεῖς δὲ αὐτήν εἰς νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου. Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῶς φωνήν σου, καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτήν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυρὸν ἐξερευνήσῃς αὐτήν, τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὐρήσεις, ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γινώσκεις καὶ σύνεσις. Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ δὲ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυλάξασθαι ὁδοὺς δικαιομάτων. καὶ

ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρῖμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξη, βουλὴ καλὴ φυλάξει σε· ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε, ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μὴδὲν πιστόν. Ὡοὶ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους! Ὡοὶ εὐφραϊνόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφή κακῇ! Ὡν αἱ τρίβοι σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, τοῦ μακρὰν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱέ, μὴ σε καταλάβῃ βουλὴ κακὴ, ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη· ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ Ἄιδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας, αὐτῆς. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθὰς, εὗροσαν ἂν τρίβους τὰς τῶν δικαίων, λείας. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ, ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. Ὅδοι ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet.)